

10. VÝZVA

OHLÉDNOUT SE

MOŽNÁ JE ČAS SE **ZASTAVIT**

Každý si vybral výzvy, které lákaly právě jeho. Proč jsme si vybrali zrovna tyto výzvy? Jaké to bylo? Změnilo se u nás něco ve svobodném hraní? Možná nám tento týden dá příležitost k ohlédnutí ještě dál.

OHLÉDNUTÍ ZA **VLASTNÍM** DĚTSTVÍM.

JAKÉ BYLO NAŠE DĚTSTVÍ?

HONBA ZA **DOKONALÝM** DĚTSTVÍM

Na jaké své oblíbené hry si vzpomeneme? **S čím jsme si hráli? Kolik her nám vymýšleli rodiče? Jak často jsme byli venku? Kolikrát jsme se odřeli?** Spadli ze stromu, zmokli, báli se ve tmě? Byla nám zima, cítili jsme hlad? **Jak nám bylo v jeslích?**

Museli jste jíst rybí tuk? Ve školce spát na povel? Ve škole dojídat oběd? Kolik jsme měli dětských knížek, oblečení? Jak často jsme sledovali pohádky na televizi, počítači, hráli na mobilu? Měli jsme někde venku bandu dětí na sáňkování, schovku, vybíjenou? Jak často nás rodiče honili domů na večeři? Kdy jsme něco nesměli a kdy museli? **Kdy a kde jsme cítili velkou dětskou radost, spokojenost?**

Každá doba má své výhody i nevýhody. Nechceme dětem tvořit ideální dětství. Dokonalost bez překážek tvoří "slabochy". Naše dětství bylo také plné překážek, které jsme museli překonat. Možná jsme celkově víc věcí museli, ale zas jsme měli možná víc času dělat si skutečně to, co jsme chtěli, tam venku sami či s bandou dětí.

Zdokonalujme svět kolem nás a našich dětí, **ale hlavně prožijeme radost z toho, co děláme.** To je, myslím, největší dar pro děti. **Vzor spokojeného člověka,** který se raduje každý den z nového rána. Vše ostatní jsou pak jen kulisy, na kterých zas tolik nezáleží.

NETLAČTE NA SEBE,

aby vaše děti měly dokonalý prostor a čas pro hraní. Pokud já příliš tlačím sama na sebe (co vše chci stihnout, jak co má být), brzy začnu tlačit i na své okolí (partnera, rodiče, děti).

A tak pro tento týden máme pro vás jen jednu výzvu:

ZKUSME SI VŠÍMAT, KDY SAMI ČI S DĚTMI **PROŽÍVÁTE** ŠTĚSTÍ

Může to být okamžik nebo celé dopoledne, důležité je uvědomit si tu chvíli (společné válení sudů, slunko na tváři, nebo pocit vděčnosti, když všichni malí večer usnou).

ŠTĚSTÍ JE PRÝ UMĚNÍ BÝT **SPOKOJENÝ**, AŽ SE DĚJE KOLEM COKOLI.

TRÉNUJME TUTO DOVEDNOST, AŽ AJÍ DĚTI CO **NAPODOBOVAT**.

ČTENÍ K OHLÉDNUTÍ:

